

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 25 lutego 2026 r.

Poz. 244

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾

z dnia 30 stycznia 2026 r.

**w sprawie włączenia kwalifikacji wolnorynkowej „Organizowanie i realizacja imprez turystyki narciarskiej”
do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji**

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji wolnorynkowej „Organizowanie i realizacja imprez turystyki narciarskiej” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Sportu i Turystyki: *J. Rutnicki*

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej – turystyka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. poz. 1002).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sportu i Turystyki
z dnia 30 stycznia 2026 r. (M.P. poz. 244)

INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI WOLNORYNKOWEJ „ORGANIZOWANIE I REALIZACJA IMPREZ TURYSTYKI NARCIARSKIEJ”
DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI

1. Nazwa kwalifikacji wolnorynkowej

Organizowanie i realizacja imprez turystyki narciarskiej
--

2. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji sektorowej oraz odniesienie do poziomu Sektorowej Ramy Kwalifikacji (jeżeli dotyczy)

4 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji, 4 poziom Sektorowej Ramy Kwalifikacji w sektorze turystyka

3. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji sektorowej

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się Osoba posiadająca kwalifikację jest gotowa do samodzielnego zaplanowania i zrealizowania imprezy turystyki narciarskiej. Korzysta z usług przewodnika górskiego na terenach wymagających posiadania uprawnień przewodnika górskiego. Posługuje się wiedzą na temat terenoznawstwa, planowania i organizowania wycieczek oraz bezpiecznego poruszania się na nartach poza zorganizowanymi terenami narciarskimi. Demonstruje umiejętności narciarskie pozwalające na swobodne poruszanie się w trakcie wycieczki. Ponosi odpowiedzialność za jakość i bezpieczeństwo realizowanych wycieczek.

Zestaw 1. Podstawy organizowania imprez turystyki narciarskiej	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Omawia formalno-prawne podstawy organizowania imprez turystyki narciarskiej	– omawia aktualnie obowiązujące akty prawne regulujące organizowanie imprez turystyki narciarskiej, – omawia zakres i formy współpracy z przewodnikiem górskim, – omawia możliwości poruszania się z grupą w zależności od lokalnych i prawnych ograniczeń, – omawia formy ochrony prawnej terenów, – omawia zakres odpowiedzialności i obowiązków przewodnika wynikających z przepisów, – wymienia formy zabezpieczenia przed ryzykiem w odpowiedzialności cywilnej, związane z wykonywaną pracą, – omawia zasady etycznego postępowania w czasie kontaktu z członkami grupy, w szczególności z osobami nieletnimi, np. zawarte w dekalogu narciarza turysty.

Omawia sprzęt narciarski i wyposażenie	– omawia rodzaje nart, – omawia rodzaje wiązań, – omawia niezbędne wyposażenie w zależności od terenu wycieczki i charakteru trasy, – omawia dobór sprzętu w zależności od charakteru trasy oraz umiejętności uczestników.
Omawia zjawiska meteorologiczne, które należy brać pod uwagę w czasie planowania i realizowania wycieczki narciarskiej	– wymienia źródła informacji na temat lokalnych warunków pogodowych, – rozpoznaje rodzaje śniegu, – omawia zagrożenia obiektywne w czasie wycieczki narciarskiej, – omawia niebezpieczeństwa związane ze zmianą pogody.
Posługuje się wiedzą o zagrożeniu lawinowym	– opisuje czynniki lawinotwórcze, np. wpływ warunków atmosferycznych (kierunek i prędkość wiatru, temperatura, promieniowanie), rodzaj wycieczki, stawy stoków, stromizna, obciążenie i przyrost pokrywy śnieżnej, – omawia 5-stopniową skalę zagrożenia lawinowego, – definiuje elementy lawinowego ABC, – omawia zasady wykorzystania sprzętu w trakcie akcji ratunkowej (poszukiwania zasypanych), w tym lokalizacji, sondowania i odkopywania, – omawia zjawisko hipotermii i sposoby udzielania pomocy.

Zestaw 2. Planowanie i organizowanie imprezy turystyki narciarskiej	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Charakteryzuje źródła informacji o terenie wycieczki	– omawia rodzaje map i materiałów teledetekcyjnych używanych w turystyce, np. mapy topograficzne i turystyczne, ortofotomapy, mapy w aplikacjach mobilnych, zdjęcia lotnicze i satelitarne, – omawia pozostałe źródła informacji, np. przewodniki, informacja ustna, źródła internetowe, – omawia pojęcia kartograficzne wykorzystywane w turystyce, np. deklinacje, odwzorowania, współrzędne geograficzne, skale map.
Planuje imprezę turystyki narciarskiej	– przygotowuje program i warunki uczestnictwa w imprezie, w tym informacje o zakładanej długości i przebiegu trasy, atrakcjach turystycznych, terminach (zgłoszenie, opłaty, potwierdzenie, odwołanie), kontakcie z organizatorami, świadczeniach dla uczestników, prawach, obowiązkach, odpowiedzialności uczestników, odpowiedzialności i wyłączeniach organizatora, – określa formy współpracy z podwykonawcami, – określa zadania dla kadry/obsługi imprezy turystyki narciarskiej, – omawia przygotowanie budżetu imprezy.

Realizuje wycieczkę narciarską w terenie	– podejmuje decyzję o wyjściu na trasę, – kontroluje sprzęt, ekwipunek i wyposażenie grupy przed wyruszeniem w teren, – omawia z uczestnikami trasę wycieczki, w szczególności pod kątem bezpieczeństwa oraz zaprowiantowania, – ustawia się względem grupy, umożliwiając wszystkim uczestnikom słyszalność komunikatów, – zakłada ślad, – wybiera bezpieczną trasę przejścia, – ustala odstępy między uczestnikami grupy, – dostosowuje do grupy tempo przemieszczania się oraz częstotliwość przerw, – wyznacza bezpieczne miejsca do zatrzymywania się, – monitoruje zachowanie i sposób poruszania się uczestników, – reaguje na niebezpieczne zachowanie uczestników, – przydziela zadania uczestnikom wycieczki, – buduje pozytywne relacje z uczestnikami wycieczki lub w grupie, np. motywuje uczestników do wysiłku fizycznego, zarządza stresem, redukuje strach, przeciwdziała panice.
Demonstruje umiejętności narciarskie	– demonstruje techniki podejścia, – wykonuje ewolucje z grupy technik kątowych, np. pług, zatrzymanie pługiem, skręt z oporu nartą górną, skręty płużne, – wykonuje ewolucje z grupy technik równoległych, np. zeslizgi, skręt stop, – demonstruje techniki jazdy w różnych rodzajach śniegu, np. puch świeży i zsiadły, szreń, – demonstruje techniki jazdy w różnie ukształtowanym terenie, np. skręt długi, skręt krótki, trawersy na polach śnieżnych, – pokonuje przeszkody w terenie otwartym i zalesionym.
Podsumowuje realizację imprezy turystyki narciarskiej	– analizuje informację zwrotną od uczestników i kadry/obsługi, – omawia rozwiązania podnoszące jakość oferowanej usługi, – omawia składowe sprawozdania finansowego i merytorycznego imprezy turystyki narciarskiej.

4. Ramowe wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji, osób przeprowadzających walidację oraz warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji:

a) wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji

Podczas walidacji stosowane są następujące metody:

- test teoretyczny,
- wywiad swobodny (rozmowa z komisją),
- obserwacja w warunkach symulowanych lub rzeczywistych podczas wycieczki w terenie,
- analiza dowodów i deklaracji.

Do weryfikacji zestawu 1. efektów uczenia się i wymienionych efektów z zestawu 2.: „Planuje imprezę turystyki narciarskiej”, „Podsumowuje realizację imprezy turystyki narciarskiej” stosuje się test teoretyczny połączony z rozmową z komisją.

Do weryfikacji pozostałej części zestawu 2. efektów uczenia się stosuje się obserwację w warunkach symulowanych lub rzeczywistych oraz wywiad swobodny.

Część lub całość walidacji może być sprawdzona metodą analizy dowodów i deklaracji.

b) wymagania dotyczące osób przeprowadzających walidację

Komisja walidacyjna składa się z minimum 3 osób. Każdy z członków komisji musi posiadać umiejętności poruszania się na nartach turystycznych, udokumentować posiadanie kwalifikacji pełnej na co najmniej 6 poziomie Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz znać zasady przeprowadzania walidacji i stosowane metody.

Przewodniczącemu komisji walidacyjnej wyznacza instytucja certyfikująca. Członkowie komisji walidacyjnej spełniają łącznie następujące warunki, przy czym każdy członek komisji walidacyjnej spełnia co najmniej 1 z niżej wymienionych:

- posiada ważną legitymację instruktora turystyki narciarskiej PTTK,
- posiada ważną legitymację co najmniej instruktora SITN PZN lub kwalifikację cząstkową z obszaru narciarstwa alpejskiego z minimum 5 poziomem PRK,
- posiada aktualne uprawnienia przewodnika górskiego.

c) wymagania dotyczące warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji

Walidacja przeprowadzana jest w sposób stacjonarny. Składa się z części teoretycznej i praktycznej.

Instytucja prowadząca walidację zapewnia:

- pomieszczenie umożliwiający osobom, które przystąpiły do walidacji, samodzielnie pracę,
- niezbędne druki,
- materiały niezbędne do opracowania programu, regulaminu, budżetu imprezy turystycznej,
- stanowisko komputerowe z dostępem do Internetu,
- materiały dotyczące terenoznawstwa i topografii, notatniki, przyrządy do pisania, linijkę, kalkulator,
- apteczkę pierwszej pomocy oraz dodatkowe materiały opatrunkowe,
- radiotelefony (po jednym dla każdego członka komisji),
- kamerę,
- dostęp do terenu umożliwiającego przeprowadzenie imprezy turystyki narciarskiej.

Osoba przystępująca do walidacji musi wyposażyć się we własnym zakresie w następujący sprzęt:

- osobisty sprawny sprzęt do turystyki narciarskiej (narty, buty i kije), kask sztywny przeznaczony do uprawiania sportów i okulary przeciwsłoneczne UV lub gogle,
- strój przeznaczony do turystyki narciarskiej,
- kompas/urządzenie GPS,
- mapę topograficzną terenu, na którym będzie przeprowadzona walidacja, w skali nie mniejszej niż 1:50 000,
- ołówek,

- plecak z możliwością przypięcia nart,
- czołówkę z zapasowymi bateriami,
- osobistą apteczkę,
- detektor lawinowy cyfrowy trzyantenny,
- łopatę i sondę lawinową.

Etap identyfikacji i dokumentowania – nie określa się.

d) ewentualnie dodatkowe informacje na temat ramowych wymagań dotyczących walidacji

Brak wymagań

5. Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji, jeżeli zostały określone, albo informacja o braku takich warunków

Osoba przystępująca do walidacji musi:

- udokumentować posiadanie kwalifikacji pełnej na 4 poziomie Polskiej Ramy Kwalifikacji,
 - mieć ukończone 18 lat,
 - udokumentować ukończenie kursu udzielania pierwszej pomocy w wymiarze nie mniejszym niż 8 godzin, ukończonego nie wcześniej niż 3 lata przed przystąpieniem do walidacji, obejmującego m.in. następujące tematy: ocena sytuacji i zabezpieczenie miejsca wypadku, ocena stanu poszkodowanego, kontrola czynności życiowych, postępowanie z poszkodowanym nieprzytomnym, podstawowe czynności podtrzymywania życia, postępowanie w przypadku zachorowań i stanów nagłych, bólu w klatce piersiowej, drgawek, postępowanie w przypadku krwotoków, poważnych ran, oparzeń oraz odmrożeń, postępowanie w przypadku urazów kostnowązkowych oraz urazów głowy i kręgosłupa.
- Warunek ten spełniają: lekarze systemu, ratownicy medyczni, pielęgniarki systemu, osoby posiadające ważne uprawnienia Ratownika Kwalifikowanej Pierwszej Pomocy.

6. Inne, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunki uzyskania kwalifikacji sektorowej, jeżeli zostały określone, albo informacja o braku takich warunków

Brak wymagań

7. Okres ważności certyfikatu kwalifikacji sektorowej, bezterminowy lub określony, oraz warunki przedłużenia ważności, jeżeli okres ważności certyfikatu został określony

Certyfikat jest ważny bezterminowo.

8. Dodatkowe wymagania wynikające ze specyfiki kwalifikacji sektorowej, dotyczące:

- a) zakresu i częstotliwości ewaluacji wewnętrznej, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji,
- b) zakresu i częstotliwości sporządzania raportów z zewnętrznego zapewnienia jakości, o których mowa w art. 68 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji,

- c) zakresu i częstotliwości składania sprawozdań z działalności, o których mowa w art. 76 ust. 1–3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Brak wymagań

9. Dodatkowe warunki, które muszą spełniać podmioty ubiegające się o uprawnienie do certyfikowania na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Brak dodatkowych warunków

10. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji, z uwzględnieniem terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Nierzadziej niż raz na 10 lat